

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик Капка Костова, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВНР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>14.05.2018 г. – н. д. № 380/2018 г., II н. о., докладчик Биляна Чочева, чл. 255, ал. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Велико Търново и касационна жалба на подсъдимите Т. Х., К. Х. и Е. Х. срещу присъда от 06.11.2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена частично присъдата по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Окръжен съд – Габрово, като подсъдимият Т. Х. е признат за невиновен по две от обвиненията срещу него и е намален размерът на наложения му изпитателен срок от 5 на 3 години. В останалата част първоинстанционната присъда е</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

потвърдена.

Касационният протест е насочен срещу присъдата в оправдателната ѝ част, като са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В жалбата са посочени касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и е насочена изцяло към постановения съдебен акт. Не е депозирано конкретно искане.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Х. е признат за виновен по три от четирите обвинения по чл. 255 от НК за това, че: от септември 2010 г. до декември 2013 г. включително, в Габрово, като управител на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо 107 872,24 лева, като не подал декларация съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС по данъчни периоди и е осъществил счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство; от началото на юни 2010 г. до юли 2013 г., в Габрово, като собственик на ЕТ „Акта – Тодор Хинов“, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо сумата от 24 029,11 лева, като затаил истина в подадени декларации пред ТД НАП офис Габрово, като не отразил в тях облагаеми доставки на „Пфайзер Люксембург САРЛ – клон България“, „Пиерел Рисърч България“ ЕООД и „Джонсън & Джонсън България“ ЕООД за съответни данъчни периоди и на конкретна стойност, подробно посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт; от 28.04.2011 до 24.04.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в големи размери.

С присъдата подсъдимият Т. Х. е оправдан по обвинението за това, че през периода от февруари 2012 г. до август 2012 г. е укрил данъчни задължения в общ размер от 55 045,96 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с 5 години изпитателен срок, както и глоба в размер на 1 000 лв. в полза на държавата.

С първоинстанционната присъда за виновна по чл. 201 и чл. 202 от НК е призната подсъдимата К. Х. за това, че: на 22.08.2011 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, акционерно дружество 100% собственик на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, присвоила чужди пари – общо 77 000 лева, собственост на дружеството, връчени в това й качество, като изтеглила от банковата сметка на ДКЦ суми в размер на 44 000 лева и в размер на 33 000 лева от банковата сметка на дружеството и с вносна бележка на същата дата ги внесла в личната си банкова сметка; от 28.03.2013 г. до 07.05.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 13 000 лева, собственост на „Акта Медика“ АД, връчени в това й качество и поверени й да

<p>ги управлява. Подсъдимата К. Х. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 313, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Определено ѝ е общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с управление или отчитане на парични и материални ценности“ за срок от 3 години.</p> <p>Третата подсъдима Е. Х. е призната за виновна по чл. 201 и чл. 313 от НК за това, че: от 02.10.2013 г. до 30.10.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – ръководител на звено за изследване и развитие клинични проучвания в ДКЦ „Акта Медика“, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 10 000 лв., собственост на ДКЦ, връчени ѝ в това ѝ качество и поверени ѝ да ги управлява; от 25.04.2012 г. до 05.03.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, с цел да избегне заплащане на дължими данъци общо в размер на 2 185 лева, затаила истина в писмена декларация. На подсъдимата е определено общо наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“ с 3 години изпитателен срок.</p>	
<p>17.09.2018 г. – н. д. № 617/2018 г., П н. о., докладчик Галина Тонева, чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд по жалби на подсъдимия Д. Кр. и двама от защитниците му е образувано наказателно дело № 617/2018 г. Касационните жалби са подадени против решение № 84 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 60/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда № 110 от 21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С присъдата подсъдимият – бивш кмет на Община Куклен, Област Пловдив, е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (съзнателно сключване на неизгодна сделка от длъжностно лице, от която е произлязла значителна вреда за общината).</p> <p>В касационните жалби са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения и нарушение на закона, като направеното искане е за отмяна на обжалваното решение и оправдаването на подсъдимия.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>26.09.2018 г. – н. д. № 294/2018 г., П н. о., докладчик Петя Шишкова, чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд е образувано наказателно дело № 294/2018 г. срещу подсъдимия Д. П. – длъжностно лице, полицей-разузнавач V степен в Криминална полиция – гр. Пловдив, по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. №</p>	<p>С решение № 196/17.10.2018 г. ВКС реши: Отменя решение № 16 от 29.01.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. на Пловдивския апелативен</p>

<p>506/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършени престъпления по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба) и по чл. 234, ал. 1 от НК (продажба или държане на акцизни стоки без бандерол). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание „пробация“ за срок от три години и по второто престъпление – наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>съд в осъдителната част относно престъпленията по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и по чл. 234, ал. 1 от НК, и връща делото за ново разглеждане на въззивната инстанция. Решението е окончателно.</p>
<p>28.09.2018 г. – н. д. № 658/2018 г., П н. о., докладчик Татяна Кънчева, чл. 282, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС ще бъде разгледано дело срещу И. Е. К. като длъжностно лице (старши експерт в Сектор „Развитие на информационни системи“, Отдел „Информационни и комуникационни технологии“ в Дирекция „Информационни системи“ при Централно митническо управление на Агенция „Митници“) и В. Х. В. като помагач за извършено от тях престъпление с вероятен корупционен мотив.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест, подаден от прокурор при Апелативната специализирана прокуратура, по отношение и на двамата подсъдими, и касационна жалба на подсъдимия И. Е. К., подадена от упълномощен от него защитник, срещу присъда № 1 от 14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>С присъда от 01.02.2017 г. по н.о.х.д. № 1495/2016 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимият И. Е. К. е бил признат за виновен, при условията на продължавано престъпление с три отделни престъпни деяния, в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (нарушаване от страна на длъжностно лице на служебни задължения с цел да набави за себе си имотна облага), поради което са му били наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и „лишаване от право да заема длъжност в държавен орган или държавно учреждение“ за срок от 5 години, а подсъдимият В. Х. В. е бил признат за виновен по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК като помагач в извършването на същото престъпление и съдът му наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години и 6 месеца. Със същата присъда третият подсъдим като подбудител по делото Н. П. С. бил признат за невиновен и оправдан.</p> <p>С присъдата всички трима подсъдими били признати за невиновни и оправдани по повдигнато</p>	<p>С решение № 198/26.10.18 г. ВКС реши: Остава в сила присъда № 1/14.02.18 г. на АСНС, постановена по в.н.о.х.д. № 122/17 година.</p>

<p>обвинение за извършено от тях престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (сговаряне с едно или повече лица за извършване на престъпления по чл. 282 от НК).</p> <p>С нова присъда № 1 от 14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е била отменена в частта за осъждането на подсъдимия В. Х. В. и той е бил признат за невиновен и оправдан. Със същата нова присъда въззивният съд изменил присъдата на СНС в частта за подсъдимия И. Е. К., като го оправдал за съучастието с В. Х. В., а по отношение на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ от 3 години, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, отложил изпълнението на същото с изпитателен срок от 5 години.</p> <p>С касационната жалба, подадена от защитника на подсъдимия И. Е. К., се заявяват всички касационни основания и се иска при условията на алтернативност – оправдаване на подсъдимия, намаляване на наказанието или отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание.</p> <p>Касационният протест е по отношение на двамата подсъдими И. Е. К. и В. Х. В. и заявява касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание, като с него се иска отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд за осъждане и признаване за виновен на оправдания подсъдим В. Х. В. по повдигнатото му обвинение и отмяна на условното осъждане и налагане на ефективно изтърпяване на наложеното наказание на другия подсъдим И. Е. К.</p>	
<p>22.10.2018 г. – н. д. № 760/2018 г., I н. о., докладчик Ружена Керанова, чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд е образувано наказателно дело по касационна жалба на подсъдимия И. И. Г. срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 164/12.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 210/2018 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.03.2018 г., по н.о.х.д. №140/2018 г. на Окръжен съд –Пазарджик. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (който предложи, обещае или даде дар на длъжностно лице, за да извърши или не извърши действие по служба – опит). С присъдата му е наложено наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, както и наказание „глоба“ в размер на 200 лева.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд –</p>	<p>С Решение № 201/13.11.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 164/12.06.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 210/2018 г. от Апелативен съд – Пловдив.</p>

<p>Пловдив, като подсъдимият бъде оправдан или да се намали така наложеното наказание на три месеца.</p>	
<p>26.10.2018 г. – н. д. № 771/2018 г., П н. о., докладчик Елена Авдева, чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК</p> <p>Делото във ВКС е образувано по касационна жалба срещу решение № 105/22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което подсъдимият С. М. М., е признат за виновен, че като водач на лек автомобил, след като е спрял за проверка от служители на Районно управление – Велико Търново, дал дар на обща стойност 250 лв. на полицейските органи по време на изпълнение на служебните им задължения, за да не извършват действие по служба, а именно – да не му бъде съставен Акт за установяване на административно нарушение.</p> <p>С присъда № 28 от 12.03.2018 г. по н.о.х.д. № 62/2018 г. Окръжен съд – Велико Търново е признал С. М. М. за виновен и на основание чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца и глоба в размер на 1000 лв. На основание чл. 58а, ал. 1 НК му е намалил наказанието с една трета и е наложил наказание от 6 месеца.</p> <p>С атакуваното пред ВКС решение от 22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. Апелативен съд – Велико Търново е изменил присъдата в частта на наложеното наказание, като го е увеличил на две години и осем месеца.</p> <p>В настоящата жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наказанието и се иска намаляване на присъдата до наложения от първоинстанционния съд размер на наказанието.</p>	<p>Решение № 224/12.11.2018 г.</p>
<p>26.10.2018 г. – н. д. № 857/2018 г., П н. о., докладчик Теодора Стамболова, чл. 219, ал. 3 във вр. с чл. 219, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу произнесена от АС – Варна присъда № 3 от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г.</p> <p>С присъда № 4 от 12.02.2018 г. по н.о.х.д. № 257/2017 г. на ОС – Шумен Ю. П. В. е признат за виновен, поради което и на основание чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години, както и „лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за срок от две години. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на така определеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години.</p> <p>Със същата присъда Ю. В. е признат за невиновен за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на</p>	<p>С Решение № 228/06.11.2018 г. ВКС реши:</p> <p>Отменява присъда № 3/08.05.18 г., постановена от АС – Варна по в.н.д. № 104/18 г. по описа на същия съд.</p> <p>Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p> <p>Решението е</p>

<p>продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие – „Ръководител звено ХТР (хидро-технически район) Шумен“ в „Напоителни системи“ ЕАД, клон „Черно море“, да е нарушил и допуснал да се извърши нарушение на правилата, установени със специален закон, за запазване на рибата и другите водни организми и за правилното развитие на риборазвъждането в страната, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 239, ал. 1 НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С тази присъда е и оправдан и за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 06.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие, е използвал служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага – парична сума в размер на 29 560 лв. (на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 283 от НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК).</p> <p>Срещу тази присъда е изготвен протест от прокурор в ОП Шумен с предложение за отмяна на присъда №4 от 12.02.2018 г. по НОХД №257/2017 г. по описа на ОС Шумен в частта, с която подсъдимият е признат за невинен по обвинението по чл. 239, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и постановяване на нова присъда, с която същият да бъде осъден.</p> <p>С присъда № 3 от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. на АС – Варна подсъдимият Ю. П. В. е признат за невинен в това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, не е положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението, стопанисването, запазването на повереното му имущество и за възложената му работа и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а в останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>В настоящия касационен протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени горепосочената присъда на АС Варна и да се върне делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.</p>	<p>окончателно.</p>
<p>20.11.2018 г. – н. д. № 1010/2018 г., III н. о. – докладчик Красимира Медарова, чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на двамата защитници на подсъдимия Н. Н. Н. против нова въззивна присъда № 9 от 06.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 199/2017 г. на Апелативен съд – Варна, с което е отменена присъда № 109 от 25.11.2015 г. по н.о.х.д. № 948/2015 г. на Окръжен съд – Варна, като подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК (в качеството си на</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>длъжностно лице – публичен изпълнител при Регионална дирекция – Варна на Агенцията за държавни вземания, с цел да набави облага за търговско дружество е нарушил служебните си задължения, от което са настъпили значителни вредни последици), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С жалбите са развити доводи за допуснати от Апелативен съд – Варна съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост, като е направено искане и за преюдициално запитване. При условията на алтернативност защитниците претендират за оправдаване на подсъдимия, за намаляване на наложеното му наказание или за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Варна.</p>	
<p>21.11.2018 г. – н. д. № 910/2018 г., I н. о. – докладчик Капка Костова, чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на частните обвинители и граждански ищци Д. К. и Ст. К. срещу въззивно решение от 14.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъдата на Софийския градски съд по н.о.х.д. № 165/2011 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимите Б. Пр. и И. В. са признати за невиновни и всеки един от тях е оправдан по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК в условията на независимо съпричиняване – причиняване на смъртта на трето лице поради немарливо изпълнение на правно регламентирана полицейска дейност, представляваща източник на повишена опасност – използване на помощни средства (белезници) и физическа сила от страна на служител на МВР по отношение на задържано под полицейски арест лице, регламентирана в чл. 72, ал. 1 и 2, чл. 73, ал. 2 и 3 от ЗМВР (в редакцията на „Държавен вестник“, бр. 98/2008 г.) и Наредба регламент № I-з-1231/17.08.2006 г.</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимите на основание чл. 304 от НПК са оправдани и по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 387, ал. 4 вр. ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 3 от НК (неизпълняване на задължения по служба, от които са произлезли вредни последици и същите са причинени по непредпазливост). С присъдата са отхвърлени предявените от наследниците на починалия граждански искове за сумата от по 100 000 лв. срещу всеки от подсъдимите, представляващи обезщетение за неимуществени вреди вследствие на престъплението по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК.</p> <p>В касационната жалба се съдържа молба за отмяна на решението на САС и присъдата на СГС поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения и връщане на делото за ново разглеждане на СГС.</p>	
<p>28.11.2018 г. – н. д. № 856/2018 г., I н. о., докладчик Николай Дърмонски, чл. 201, чл. 310 и чл.</p>	

211 от НК

Във Върховния касационен съд е постъпила касационна жалба от А. И. В. срещу решение № 115 от 19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 1 от 13.01.2017 г. по н.о.х.д. № 426/2016 г. на ОС – Хасково А.И.В. е призната за виновна, че като длъжностно лице – „касиер“ в Регионално управление „Български пощи“ ЕАД – Пловдив, областна пощенска станция – Хасково:

- е присвоила чужди пари – сумата от 7 364,96 лева, собственост на „Български пощи“ ЕАД, поверени ѝ да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години;

- е присвоила чужди пари – сумата от 191 781,85 лв., собственост на „Юробанк България“ АД – София, поверени ѝ да ги пази и управлява, като не отчитала суми в системата на банката, теглила суми и закривала спестовни влогове и срочни депозити, като длъжностното присвояване е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 вр. ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от шест години и „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и от „правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години;

- е съставила неистински частни документи (нареждане – разписки, вносни бележки и договори за срочни депозити) и ги употребила във връзка с банкови операции – внесени и изплатени суми по спестовни влогове, откриване и закриване на срочни депозити, поради което и на основание чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години и осем месеца;

- е възбудила и поддържала заблуждение у няколко лица, като общата вреда е на стойност 38 580 лева, като причинената вреда е в особено големи размери, представляваща особено тежък случай, поради което и на основание чл. 211, предл. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а и чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от четири години и осем месеца.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено на А.И.В. едно общо наказание, явяващо се най-тежкото измежду наложените ѝ, а именно „лишаване от свобода“ за срок от шест години, към което присъединява наказанията „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години.

С решение № 115/19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на АС – Пловдив е намален размерът на наложеното наказание за извършеното престъпление по чл. 211, пр. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК от четири години и осем месеца „лишаване от свобода“ на четири години „лишаване от свобода“, както е намален и размерът на наложените за извършеното престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, а именно – „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от десет години на девет години. В останалата част присъдата на ОС – Хасково е потвърдена.

В касационната жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наложените наказания и нарушение на материалния закон и се иска намаляване размера на наложените наказания, както и прилагане на института на условното осъждане по чл. 66 НК.